

איכתבים לציפי

החגים קצת שיבשו את סדר הופעת המדור, והספקתי אפילו לקבל כמה מכתביות לטובה על כך. אבל אין צורך להצטרף עמו על כך במיוחד. במילא, הדואר לא היה מעביר את המכתבים שלכם בזמן. הם היו עטוקים, אתם יודעים, עם כל הג'י' ליות האלה של הזוגות המתנשקים ואבק הכסף, שאמורת לבשר לנו שנה טובה. אפילו אני קיבלתי גלויה כזאת, מאחד הקוראים של המדור, שאיחל לי, שתזכי גם את למצוא את בן זוגך בשנה החדשה. יש לי כבר, אבל תודה על הברכה הלבבית, בכל אופן.

מזכירה קטנה

אמביציה גדולה

כדאי היה לעבור את החגים כדי לקבל מכתבים כמו זה של (1/86), המרגיעה אותי שאינה משועממת כל כך, אבל עדיין נותרה בה הסבלנות לכמה מכרים נוספים. "הנני צברית עם חושים וברקנים - אך מתוקה מבסנים" היא מציגה את עצמה. 22 שנים, מזכירה קטנה עם אמביציה גדולה, שיער קצוק, הופעה ספורטיבית וגם ממושקפת. אהבת במיוחד ילדים והרבה קריאה מכל וכל, אך בעיקר סיפרי בלשים, פסיכולוגיה וסאטירות. אהבת גם מוסיקה טובה ואת צפון הארץ, הרבה ירוק, בעלי חיים ועוד הרבה דברים שניתן לקנותם בכסף. גם אנשים חכמים ובע"י חושדאמור בריא. סולדת מדיני זינגוף, בתיקפה הומים, אוטובוסים ו"שמיים".

מתארת לעצמי את האכזבה של כמה מאלה שהתלהבו בהתחלה, כאשר הגיעו למילת-הסיום.

בלי נדר!

יש לו הרגשה (2/86) שהוא מיקרה חריג. אם זו אמת, שיפטו בעצמכם: "צבר בן 40 הנראה צעיר מגילו, חי בנפרד ושורף בעיצומם של הליכוי-גירושין לא מן הנעמיים. נחשב כנאה על כל התכונות והסממנים החזותיים המתחייבים מהגדרה

זו. סגשתי נשים, מהן צעירות יותר, מהן צעירות פחות, אך קשר של ממש לא נוצר. נשים, מסתבר, הן יצורים תכליתיים ואני אולי אינני התימור המוצלח. "איני זקוק לרגשי השתתפות. אינני טיפוס רגיש ופגיע. איני לוקה גם בעודף הזיות רומנטיות (נוסה עשיית פדיקור למישהי או ניסיון מול פניה במניפה). עם זאת, אני בהחלט זקוק למישהי שתע"י מוד לצידי בתקופה זו של המאבק הבינמיני וייתכן גם לאחר-מכן. איך אומרים הד"ר תיים? בלי נדר."

הבעיות שלו ייפתרו, כך הוא מאמין. בעזרת נשמה טובה הנמצאת בגוף חטוב עם מלאי של פתיחות, סבלנות וחוש"י הומור. או מה, לעזאזל, כליכך חריג בזה?

המשוגעת בבנות

כמעט שנתתי לעצמי טפיחה על השכם למיקרא מיכתבה של (3/86). "הצלחת לג" רום למשוגעת בבנות לכתוב למדורך". היא כותבת לי. לא התכוונתי, אבל אם כבר - שיהיה.

או שלא תחשבו, היא לא נזהגת לכתוב למדוריי-שידוקים (אפשר לחשוב שיש הר"י בה כאלה חוץ משלי). אבל היא מוצאת שאני משוכנע-נפש. פשוט כך, וזבא לה. "איך נפלו גיבורים..." היא כבר מקוננת. עד עכשיו זה היה מופנה אלי. מעכשיו, אליך: "אם אתה יכול לסבול אותי אנוכית, רגשנית, אימפולסיבית, אופטימית, אהבת חיות עד טירוף, סכסית וישה, מוכשרת בכל שיטחי האמנות, בעלת חוש-הומור מפותח - בקיצור, בת תאומים משוגעת - או אתה יכול להצטרף לעולם שיגעונותי ב" שימחה רבה. מובן שאתה חייב להיות ב" התאם."

יש לי חשד שהמיכתב הזה עשוי, מ" שום-מה, לזכות בהצלחה גדולה בבאר-יעקב.

המחכה לישועה

לחבר'ה האלה מצה"ל יש הרגשה, ש" מספיק אם יציגו שהם לובשים מדים, וכבר

יתנפלו עליהם בחורות בערימות. זה לא עובד ככה, חבר'ה, תאמינו לי. עברה כבר תקופת "כל הכבוד לצה"ל". הנערות של היום רוצות כנראה לתת לצה"ל קצת יותר מכבוד, אבל בתנאי שיהיה למי.

לא מספיק לכתוב טלגרמות כמו של של (4/86). שכתבו: "אם את מעוניינת להפיג את השיעמום הנורא שבו אני שרוי בצורת התכתבות, ואולי יותר... אני חייל בשירות סדיר, בן 20, 185 ס"מ, מחכה לישועה. מובטחת היענות לכל כ"ר תבת". רק ביגלל שהוא חייל אני נותנת לו שאנס. אבל לא מאמינה שהישועה תצ"י מן לו מזה. תוכיחו לי את ההיפך.

מיכתב פרס

חם, חום, טווס ומשתוללת

אחד המיקרים הבודדים שבהם אני לא מתערבת. (9/86) כולו שלכם. "למילה, משתוללת" אפשר לצרף מילים שמתייחסות - כמו, הרבה, כמו, רוח, כמו, סוסה, כמו, אשה, כמו הרבה מילים שאפשר לצרף למילה, משתוללת. "למילה, משתוללת" אי אפשר לצרף מילים שמתייחסות - כמו, טווס, כמו, חום, כמו, חם' או ועוד מילים הרבה שאין למשתוללת. "אבל לי דווקא באה אחת שהיא בחם, בחום, בטווס ומשתוללת ואולי אז, ובתוספת הרבה אשה ורוח (ושלא תטעה ותחשבו שהכוונה לרכיבה מחסוג שעושה רוח כמו סירות-מיפרש או סוסת-רכיבה או משהו שמרעיש כמו אוטונועים). "הצוצרת הסיום של הליצנים של פלניו היא וירטואוזית הרבה יותר מכל מה שמקפץ בין חבל לחבל, וממה שאפשר לדרוש מכל קוסם קירקסי מצוי. ואולי רק חברון ממיינכהאוזן, שמדליק נשים בשתי עיניו הגדולות, קרוב לי בבדייה הזאת הנחרתה של מראות אשה משתוללת.

"הוא, כלומר אני, בן שלושים ושתיים, קצת אקדמאי (פסיכולוג), קצת תעשיין (מישחקים), קצת גבוה (182 ס"מ) וכמעט שאינו משתוללת."

מיכתב-פרס השבוע - ובכל שבוע - מזכה את שולחיו בשי: חבילת תמרוקים ומוצרי יופי בשווי של 200 ל"י, מתנת חברת התמרוקים הדס. הפרסים נשלחים לזוכים בדואר.

מגרש הזכובים

חייל עם יותר סיכויים, לפי הניסיון הקצר שלי, הוא (5/86), בן 19 וחצי, משרת א"שם בסיני, מטר ושיבעים של רוצה הביתה. או תראו איך שהוא עושה את זה:

"חולות צהובים, שמש לוהטת, מין אווירה עייפה כזאת. מאהל בהיר, מאובק, גדלהמדינה מתנפנף ברוח האמה. המצ"י למה מתקרבת לאחד האוהל... ושם יושב חייל (זה הוא), מגרש זכובים בתנועה עייפה ומרגיזה (ואני חשבתי שהם מת" כוננים שם לנסיגה). שיער מתולתל, גינ"י ג"י. אז מה הבעיה? הבעיה היא שפשוט נמאס לבוא הביתה לחופשה, להתחיל לח"י פש את החברים, למצוא או לא למצוא אותם ולנסות לשרוף את הזמן לבד, בבית או על חוף הים, בקולנוע או במקום אחר. כלומר: חוסר מטריד של בתיווג מתאימה שתעניק לי את ההרגשה של בית, של מחוזק לצבא."

הוא מעוניין להכיר גזעית. כלומר: מעניינת, סקרנית, עליזה, המתנהגת לפי רצו"י זה תוך התחשבות מועטה בתגובות של אחרים, פתוחה לדיעות מקוריות וגם נאה. מגיע לו.

תוכן עשיר

צה"ל, היכון! (6/86) עומדת להצטרף אליך. זה יקח עוד כמה חודשים. בינתיים היא פגויה להצעות אורחות. היא בת 18 שהשאירה את סיוט בחינות-הבגרות מ"י

אחוריה. את הזמן שנותר לה עד לגיוס היא רוצה לנצל כדי להכיר אנשים חדי שים, ולהעשיר את תוכן חייה. היא סבורה שאלה שיוכלו לעשות זאת יהיו דווקא סטודנטים, או חיילים שעברו כבר את גיל ה-20. אשרי המאמין.

תשמעי לי, יקירתי, אלה שיעשירו את תוכן חיך נמצאים בשנתונים אחרים.

לסכן את הגב

מיכתבה של (4/82), שביקשה מועמדים

שהיו מוכנים לסכן לה את הגב, הביא לי גל של תגובות. ובטח גם לה. אבל המקורי ביותר היה ללא ספק (7/86), שהוא בן 21, האוהב נערות רזות ועדינות, עם שיער חלק לא חשוב הצבע, בתנאי שהיא תהיה בלונדית.

(4/82) דווקא מצאה-הן בעיניו אלא שלפי גילה היא נראית לו קצת גדולה עליו. אז הוא מבקש מועמדת אחרת לסי"י בון. "אני מוכן לעשות הכל למען בחורה שמוצאת-הן בעיני". הוא מצהיר חגיגית. "אני מוכן לסכן לה את הגב שעתי, אך לא רק זה. אני מוכן לעשות לה גם פדי-קור ומניקור (בתנאי שתלמד אותי). אם יש לה בית פרטי, אני מוכן לעזור לה בכל, כל מה שרק יעלה על רוחה, בתנאי שהמצב יאפשר. יכול להיות שאני שונה במקצת מהגבר הישראלי הממוצע, אך אני חושב שזה לטובה." יש לו גם רישיון-נהיגה, אבל המכונית היא של האבא.

האיש שרוצה להרגיש

"לא אני הוא הבחור אשר יביא לך את הטבעת." מצטט (8/86) את אלכסנדר סן, ותיכף תביני למה.

בן 24, סטודנט לפסיכולוגיה. חי ב"י ירושלים כי רק שם נשאר עוד מעט חמצן. אני לא נחמד, לא שאפתן, לא אגוצנטרי וגם לא אלטרואיסט. פשוט, למילים אין שום משמעות לגבי. מקווה להגיע דרך מדור זה אל מישהי שאיננה פיקציה. כיוון שאינני מדבר במושגים של, אכזבה' או אושר', כל מה שאני רוצה זה, להרגיש". כשתגלי למה הוא מתכוון, תודיעי לי.

הדס

תכשירי יופי ואיפור

adas